

SMUTNÝ KONEC ŘÍJNA

V sobotu odpoledne 31. října zemřel krátce po pětasedmdesátých narozeninách dlouhou těžkou nemocí sužovaný chotěbořský básník a spisovatel Petr Musílek. Svoje literární začátky v období popularity malých scén a divadel poezie spojil s pražskou kavárnou Viola. Koncem šedesátých let se vrátil do rodného města a intenzivně působil v kulturní sféře. Originální tvář vtiskl amatérskému divadlu Soudy, které získalo na Vysočině pozoruhodný ohlas, vydával stejnojmenné periodikum, později čtvrtletník Klubové listy. Stál u zrodu zejména mladými autory hojně vyhledávané literární soutěže Literární Vysočina. Jako člen spisovatelských organizací s celostátní působností se podílel na založení Střediska východočeských spisovatelů, stal se jeho prvním předsedou. Do současnosti pravidelně publikoval v bulletinu Střediska Kruh. Knižně debutoval pozoruhodnou sbírkou Tichý svědek (1961), na níž navázala sbírka Věci našeho života (1988). Z dalších děl uvedme Cesty k šípku, Ztráta tíže, Amorena, Medaile za vytrvalost, Epigramy a řadu textů, dostupných na internetových stránkách. Poezie i promyšlené úvahy publikoval v řadě sdělovacích prostředků. Vyrostl v předního básníka Českomoravské Vysočiny a vskutku neodmyslitelným chotěbořským patriotem. Hluboce prožíval nejen všechny kulturní činnosti, na nichž se podílel, ale i osudy rodného města, do svých veršů dokázal vetknout jímavé krásy, drobné smutky i procítěná zastavení v okolí vyšperkovaném Doubravkou. Ozvěnu mnohých přírodních půvabů i umělecké činnosti jiných osobností dokázal jako bytostný lyrik vtisknout do specificky zamyšlené a uvážlivé tvorby. Je charakteristické, že jeho posledním vzkazem čtenářům byly verše v publikaci Chotěbořské edice, nazvané „Dnes ještě nezapadá slunce nad Železnými horami.“ Dovoluji si použít vzhledem k okolnostem zajisté poněkud kontroverzního citátu z posledního období jeho tvorby: /...za prázdném nic/. Nejenom za básníkem, ale i za člověkem a chotěbořským patriotem Petrem Musílkem však nezůstane prázdno, nýbrž zřetelná a nezapomenutelná stopa. Jako kamarád připojuji za sebe i mnohé členy Střediska: *Budeš nám chybět, Petře!*

F. Uher